

FORMUŁA PRZYRZECZENIA DUCHOWEJ ADOPCJI

Najświętsza Panno, Bogarodzico Maryjo, wszyscy Aniołowie i Święci, wiedziony pragnieniem niesienia pomocy w obronie nienarodzonych, Ja (...) postanawiam mocno i przyrzekam, że od dnia....., w Święto/Uroczystość

.....
biorę w duchową adopcję jedno dziecko, którego imię jedynie Bogu jest wiadome, aby przez 9 miesięcy każdego dnia modlić się o uratowanie jego życia oraz o sprawiedliwe i prawe życie po urodzeniu. Postanawiam: – odmówić codzienną modlitwę w intencji nienarodzonego, – codziennie odmówić jedną tajemnicę różańca, – wypełnić moje dobrowolne postanowienia:

.....
.....
.....
.....
.....

podpis

MODLITWA CODZIENNA

Panie Jezu – za wstawiennictwem Twojej Matki Maryi, która urodziła Cię z miłością, oraz za wstawiennictwem św. Józefa, człowieka zawierzenia, który opiekował się Tobą po urodzeniu – proszę Cię w intencji tego nienarodzonego dziecka, które duchowo adoptowałem, a które znajduje się w niebezpieczeństwie zagłady. Proszę, daj rodzicom miłość i odwagę, aby swoje dziecko pozostawili przy życiu, które Ty sam mu przeznaczyłeś. Amen.

DUCHOWA ADOPCJA DZIECKA POCZĘTEGO

„Święta Boża Rodzicielko i Matko Dobrej Rady! Przyrzekamy Ci z oczyma utkwionymi w Żłóbek Betlejemski, że odtąd wszyscy staniemy na straży budzącego się życia. Walczyć będziemy w obronie każdego dziecięcia i każdej kołyski, równie mężnie, jak Ojcowie nasi walczyli o byt i wolność Narodu, płacąc obficie krwią własną. Gotowi jesteśmy raczej śmierć ponieść, aniżeli śmierć zadać bezbronnemu. Dar życia uważać będziemy za największą Łaską Ojca wszelkiego Życia i za najcenniejszy skarb Narodu.

Jasnogórskie Śluby Narodu – 26.08.1956 r.

„Bronić życia i umacniać je, czcić i kochać – oto zadanie, które Bóg powierza każdemu człowiekowi, powołując go, jako swój żywy obraz – do udziału w Jego panowaniu nad światem”.

Jan Paweł II – Evangelium Vitae, 42

CO TO JEST DUCHOWA ADOPCJA?

Duchowa adopcja jest modlitwą w intencji dziecka zagrożonego zabiciem w łonie matki. Trwa 9 miesięcy i polega na codziennym odmawianiu jednej tajemnicy różańcowej: radosnej, bolesnej lub chwalebnej oraz specjalnej modlitwy w intencji dziecka i jego rodziców. Osoba decydująca się na adopcję duchową nie wie, jakiej narodowości jest dziecko. Jego imię zna tylko Bóg. Do modlitwy za poczęte dziecko można dołączyć dowolnie wybrane dodatkowe postanowienia.

Jakie mogą być te dodatkowe postanowienia?

Dodatkowymi postanowieniami mogą być np.: częsta spowiedź i Komunia św., adoracja Najśw. Sakramentu, czytanie Biblii, post o chlebie i wodzie, walka z własnymi nałogami, pomoc osobom potrzebującym lub inne dodatkowe modlitwy (litanie, nowenny, koronki...). Należy jednak podejmować postanowienia realne, mając na uwadze indywidualne możliwości ich wypełniania. Niektórzy zadają sobie pytanie: czy można podejmować duchową adopcję bez dodatkowych postanowień? Odpowiedź brzmi: tak. Dodatkowe postanowienia nie są obowiązkowe, zależą od dobrej woli i zapału adoptującego.

Jakie są owoce duchowej adopcji?

Duchowa adopcja skutecznie leczy głębokie zranienia wewnętrzne spowodowane grzechem aborcji. Pozwala matkom odzyskać wiarę w Boże Miłosierdzie, przynosząc pokój ich sercom. Jako bardzo konkretny, bezinteresowny i osobisty dar (modlitwy, ofiary i post), pomaga w szczególności ludziom młodym kształtować charakter, walczy z egoizmem, odkrywać radość odpowiedzialnego rodzicielstwa, uzdalniając do postrzegania miłości i seksu oczyma Boga. Ucząc systematycznej modlitwy i pozytywnego działania pogłębia kontakt z Bogiem. Pomaga odkrywać głęboki sens zaniedbanych praktyk ascetycznych. Może się stać czynnikiem odrodzenia wspólnej modlitwy i miłości w rodzinie.

Kto i ile razy może podejmować duchową adopcję?

Każdy: osoby świeckie, konsekrowane, mężczyźni, kobiety, ludzie w każdym wieku. Dzieci podejmują ją pod opieką rodziców. Duchową adopcję mogą podejmować także osoby żyjące w związkach nie sakramentalnych, osoby rozwiedzione. Można decydować się na nią wiele

razy – ale za każdym razem adopcja dotyczy tylko jednego dziecka – pod warunkiem wypełnienia poprzednich zobowiązań. Za każdym razem trzeba jednak złożyć przyrzeczenie. Jeśli w jakimś dniu zapomni się odmówić modlitwę nie jest to grzechem. Grzechem bowiem jest świadome i dobrowolne zlekceważenie składanego Bogu przyrzeczenia. Przerwa, która trwa dłuższy czas (miesiąc lub dwa), przerywa duchową adopcję. Należy wtedy ponowić przyrzeczenie i starać się je dotrzymać. W wypadku krótkiej przerwy należy duchową adopcję kontynuować, przedłużając modlitwę o opuszczone dni.

Skąd pewność, że Bóg wysłucha modlitwy?

Naszą pewność opieramy na wierze we Wszchemoc i nieograniczone Miłosierdzie Boże. Bóg jest Dawcą Życia i Jego wolą jest, by każde poczęte dziecko żyło i było otoczone miłością rodziców.

Czy przyrzeczenia duchowej adopcji muszą być składane uroczyście?

Wskazane jest, by przyrzeczenia były przeprowadzane uroczyście (w kościele, w obecności kapłana), ale można je złożyć także prywatnie, np. korzystając z audycji radiowej na ten temat. Dzięki temu duchową adopcję mogą podjąć także osoby starsze, niepełnosprawne.

W jaki sposób można złożyć przyrzeczenia prywatnie?

Odczytać formułę przyrzeczenia (najlepiej przed Krzyżem lub obrazem) i od tego momentu przez kolejnych 9 miesięcy odmawiać jedną dowolnie wybraną tajemnicę różańca oraz modlitwę w intencji dziecka i rodziców. Dla zapamiętania dobrze jest zapisać datę rozpoczęcia i zakończenia modlitwy.